

ODPIS

Sygn. akt VI ACa 1472/08

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2009 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA	– Barbara Godlewska – Michalak
Sędzia SA	– Małgorzata Manowska (spr.)
Sędzia SA	– Marek Podogrodzki
Protokolant	– sekr. sądowy Edyta Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2009 r. w Warszawie
na rozprawie
sprawy z powództwa Złoty 1
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi
na skutek apelacji powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
z dnia 24 lipca 2008 r.
sygn. akt XVII AmE 200/07
oddala apelację.

Na oryginalne, właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy

Uzasadnienie

Powód Z. I. wniósł odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 2 sierpnia 2006 r. nr DPE-4113-5840(14)/2004/2006/10931/ALK, którą odmówiono udzielenia mu koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w art. 32 ust. 1 pkt. 4 ustawy z 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne, polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2008 roku Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie.

U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legły następujące ustalenia i rozważania poczynione przez Sąd Okręgowy:

Powód Z. I. - przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P. P. -H. -U. E. I. „U.” w zakresie m.in. sprzedaży detalicznej paliw, wnioskiem z dnia 16 czerwca 2004 r. zwrócił się do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji i rozlewania gazu propan-butan oraz paliw. Wniosek ten zmodyfikował pismem z dnia 13 kwietnia 2006 r. poprzez sprecyzowanie, iż przedmiotem działalności będzie obrót paliwami ciekłymi.

Pismem z dnia 5 stycznia 2006 r. nr PU-42-1127/05 Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Prezesa UKE o wynikach kontroli przeprowadzonej w prowadzonej przez powoda stacji paliw w W. 12, gm. Ż. W toku tej kontroli w dniu 27 października 2005r. pobrano ze zbiornika na stacji paliw próbkę oleju napędowego, którą przekazano do badań w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym P. R. w P.

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, iż oferowane do sprzedaży paliwo nie spełniało wymagań jakościowych, określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z 16 sierpnia 2004r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, dla parametrów:

- zawartość siarki, która wyniosła 438 mg/kg (wobec obowiązującej max. 50 mg/kg, a przy uwzględnieniu tolerancji 62 mg/kg),

- składu frakcyjnego, który wyniósł 368,3°C (wobec obowiązującej max. 360°C, a przy uwzględnieniu tolerancji 366,8°C)

Wyniki kontroli nie były kwestionowane przez powoda. Powód nie przeprowadzał również badań przyjmowanego na stację paliwa i nie posiadał świadectw jakości wprowadzanego do obrotu oleju napędowego.

Powód w piśmie z 13 kwietnia 2006r. wskazał, iż nie ma technicznej możliwości zbadania dostarczonego mu paliwa.

W piśmie z 30 czerwca 2006 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Bełchatowie wniósł o nie udzielanie powodowi koncesji na obrót paliwami łą z związku ze skierowaniem przeciwko niemu aktu oskarżenia z art. 23 ust. 1 Ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych do czasu wydania przez sąd prawomocnego orzeczenia w przedmiotowej sprawie.

Na rozprawie w dniu 22 lipca 2008r. powód przyznał, iż w sprawie karnej zapadł wyrok skazujący go za nieumyślne wprowadzenie do obrotu paliwa o nienależytej jakości, został skazany na karę grzywny w wysokości 4.000,00 zł i wyrok ten jest prawomocny.

Sąd Okręgowy uznał, że nie ma podstaw do uwzględnienia odwołania.

Prezes URE zaskarżoną decyzją odmówił powodowi udzielenia koncesji na podstawie art. 35 ust. 3 Ustawy Prawo energetyczne, zgodnie z którym Prezes URE odmawia udzielenia koncesji; gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami warunków w zw. z art. 50 pkt 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Prezesa URE ocenił, że powód nie spełnia

wymaganych przepisami warunków, bowiem wprowadził do obrotu olej napędowy, którego parametry jakościowe nie są zgodne z parametrami określonymi w obowiązujących przepisach, czym naruszył art. 6 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Już po wydaniu zaskarżonej decyzji stan faktyczny w niniejszej sprawie uległ zmianie - w sprawie karnej zapadł wyrok skazujący powoda za przestępstwo polegające na nieumyślnym wprowadzeniu do obrotu paliwa o nienależytej jakości. Wyrok ten, jak przyznał powód jest prawomocny.

Sąd Okręgowy zauważył, że zgodnie z art. 33 ust. 3 pkt 3 Prawa energetycznego nie może być wydana koncesja wnioskodawcy skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej określonej ustawą. Zatem popełnienie przestępstwa mającego związek z przedmiotem działalności gospodarczej, której prowadzenie wymaga koncesji i skazanie za to przestępstwo prawomocnym wyrokiem stanowi samodzielną podstawę odmowy udzielenia koncesji. Niewątpliwie przestępstwo polegające na nieumyślnym wprowadzeniu do obrotu paliwa o nienależytej jakości ma oczywisty związek z przedmiotem działalności gospodarczej objętej koncesją. Zatem już z tej tylko przyczyny zaskarżona decyzja odmawiająca przedsiębiorcy udzielenia koncesji jest w ocenie Sądu Okręgowego prawidłowa. Poza tym Sąd I instancji podzielił ocenę Prezesa URE, iż przedsiębiorca który już przed otrzymaniem koncesji wprowadza do obrotu paliwo nienależytej jakości nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją i nie spełnia warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem o udzielenie koncesji.

Wobec niezastosowania przez przedsiębiorcę chociażby minimalnych środków mających na celu zapewnienie dystrybucji paliwa odpowiedniej jakości, to na nim w całości ciąży odpowiedzialność za wprowadzenie do obrotu paliwa złej jakości. W ocenie Sądu okręgowego, zachowanie przedsiębiorcy w

niniejszej sprawie wyklucza możliwość uznania go za dającego rękojmię prawidłowego prowadzenia działalności objętej koncesją.

W odniesieniu do powołanych przez strony na rozprawie 22 lipca 2008r. Wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 22 grudnia 2007r. sygn. VI ACa 1228/07 i Wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie sygn. akt VI ACa 614/07 Sąd Okręgowy zauważył, że dotyczą one odmiennych okoliczności faktycznych i rozstrzygnięcia w nich zapadłe wskazują jedynie na konieczność indywidualnej oceny każdej sprawy.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód zarzucając Sądowi błędne przyjęcie, że jednorazowe skazanie za nieumyślne przestępstwo wprowadzenia do obrotu paliwa o nienależytej jakości stanowi podstawę do odmowy wydania koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami płynnymi. Podnosząc powyższy zarzut powód wniósł o uchylenie wyroku i uchylenie decyzji Prezesa URE z dnia 2 sierpnia 2008 roku odmawiającej udzielenia mu koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami płynnymi oraz orzeczenie, co do istoty sprawy.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego kwestia czy Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w toku postępowania o udzielenie koncesji może odmówić udzielenia koncesji wobec stwierdzenia jednorazowego wprowadzenia przez przedsiębiorcę do obrotu paliwa nie spełniającego wymagań, nie ma w niniejszej sprawie decydującego znaczenia, bowiem zaskarżona decyzja jest w pełni prawidłowa z innych względów przytoczonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Zgodnie z przepisem art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r., Nr 89, poz. 625 ze

zmianami) nie może być wydana koncesja wnioskodawcy skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej określonej ustawą.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego skazanie powoda prawomocnym wyrokiem za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej objętej wnioskowaną przez niego koncesją, t.j. związanej z obrotem paliwami płynnymi, wyklucza udzielenie mu takiej koncesji. Przepis zakazujący wydawania koncesji wnioskodawcy skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej określonej ustawą ma charakter bezwzględnie obowiązujący (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6.12.2007r., sygn. akt VI ACa 845/07, Apel.-W-wa 2008/3/106). W takim przypadku nie ma znaczenia waga czynu ani fakt czy miał on miejsce jednorazowo, podstawą odmowy udzielenia koncesji jest w tym przypadku sam fakt skazania prawomocnym wyrokiem osoby ubiegającej się o jej uzyskania. Udzielenie koncesji w powyższej sytuacji jest bezwzględnie wykluczone.

W tym miejscu należy jeszcze zauważyć, że postępowanie przed Sądem Okręgowym w Warszawie Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie sprowadza się tylko do oceny postępowania administracyjnego, ale stanowi samodzielny etap postępowania rozpoznawczego zmierzający do merytorycznego rozpoznania sprawy. Wydając wyrok należy zatem brać pod uwagę stan faktyczny i prawny istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c.), co oznacza, że zaistnienie, po wydaniu zaskarżonej decyzji, bezwzględnej negatywnej przesłanki udzielenia koncesji musi skutkować utrzymaniem w mocy decyzji odmawiającej jej udzielenia.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 385 k.p.c. należało orzec jak w sentencji wyroku.

Na oryginalne właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądu